

Czwartek, 10 maja 2007 r.

P6_TA(2007)0182

Ochrona środowiska przed promieniowaniem w wyniku katastrofy samolotu wojskowego na Grenlandii

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 maja 2007 r. w sprawie konsekwencji katastrofy w Thule z 1968 r. dla zdrowia ludności (petycja 720/2002) (2006/2012(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając petycję 720/2002,
 - uwzględniając art. 21 traktatu WE, który nadaje każdemu obywatelowi Unii prawo petycji do Parlamentu Europejskiego, zgodnie z postanowieniami art. 194,
 - uwzględniając art. 107c traktatu Euratom oraz art. 194 traktatu WE, który nadaje wszystkim obywatelom Unii, jak również wszystkim osobom fizycznym lub prawnym mającym miejsce zamieszkania lub statutową siedzibę w państwie członkowskim, prawo kierowania, indywidualnie lub wspólnie z innymi obywatelami lub osobami, petycji do Parlamentu Europejskiego w sprawach objętych zakresem działalności Wspólnoty, które dotyczą ich bezpośrednio,
 - uwzględniając dyrektywę Rady 96/29/Euratom z dnia 13 maja 1996 r. ustanawiającą podstawowe normy bezpieczeństwa w zakresie ochrony zdrowia pracowników i ogółu społeczeństwa przed zagrożeniami wynikającymi z promieniowania jonizującego⁽¹⁾,
 - uwzględniając wyroki Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z dnia 12 kwietnia 2005 r. i z dnia 9 marca 2006 r. w sprawach C-61/03 *Komisja przeciwko Zjednoczonemu Królestwu* i C-65/04 *Komisja przeciwko Zjednoczonemu Królestwu*,
 - uwzględniając art. 192 ust. 1 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Petycji (A6-0156/2007),
- A. biorąc pod uwagę istotne kwestie i poważne problemy poruszone przez składającego petycję oraz podstawowe znaczenie celu ochrony zdrowia ludności i środowiska przed zagrożeniami wynikającymi z używania energii atomowej, które zostało uznane przez Trybunał Sprawiedliwości,
- B. mając na uwadze, że w petycji ujawniono, że pracownicy i członkowie ogółu społeczeństwa zostali napromieniowani wysoce niebezpiecznym plutonem do wytwarzania broni jądrowej wskutek katastrofy samolotu amerykańskiego B-52 przewożącego na pokładzie broń nuklearną, do której doszło w Thule na Grenlandii w 1968 r.,
- C. mając na uwadze, że wiele osób, które przeżyły katastrofę w Thule, zmarło wskutek chorób popromiennych z powodu braku nadzoru medycznego, a żyjące ofiary katastrofy są narażone na zachorowanie na tego rodzaju śmiertelne choroby,
- D. mając na uwadze, że nadzorowanie stanu zdrowia osób, które przeżyły katastrofę w Thule, ułatwiłoby wczesne wykrywanie chorób popromiennych i ich leczenie,
- E. mając na uwadze, że rząd duński wyraził chęć działania na rzecz maksymalnej otwartości w sprawie przeprowadzonej operacji usuwania pozostałości po katastrofie w Thule,
- F. mając na uwadze, że art. 2b traktatu Euratom stanowi, iż Wspólnota „tworzy jednolite normy bezpieczeństwa mające chronić zdrowie pracowników i ludności oraz zapewnia ich stosowanie”,

⁽¹⁾ Dz.U. L 159 z 29.6.1996, str. 1.

Czwartek, 10 maja 2007 r.

- G. mając na uwadze, że Trybunał Sprawiedliwości orzekł, że rozdział traktatu Euratom dotyczący ochrony zdrowia i bezpieczeństwa stanowi „spójną całość nadającą Komisji uprawnienia o znacznym zakresie, aby chroniła ludność i środowisko przed zagrożeniami wynikającymi ze skażenia jądowego”⁽¹⁾ oraz mając na uwadze, że Trybunał utrzymał także szeroką interpretację tych przepisów, „aby zapewnić spójną i skuteczną ochronę zdrowia ogółu społeczeństwa przed zagrożeniami wynikającymi z promieniowania jonizującego bez względu na jego źródło”⁽²⁾,
- H. mając na uwadze, że Komisja i Królestwo Danii konsekwentnie odmawiały uznania zastosowania traktatu Euratom i przyjętego na jego mocy prawodawstwa wtórnego do następstw katastrofy w Thule,
1. zwraca uwagę, że zgodnie z ustalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, nowe przepisy prawa wspólnotowego z zasady mają zastosowanie do przyszłych skutków sytuacji, które zaistniały przed wejściem w życie nowego przepisu;
 2. uznaje, że traktat Euratom miał natychmiastowe zastosowanie i był wiążący wobec Królestwa Danii od dnia jego przystąpienia, przez co miał zastosowanie do przyszłych skutków sytuacji, które zaistniały przed przystąpieniem Królestwa Danii do Wspólnot;
 3. zauważa, że traktat Euratom miał zastosowanie do Grenlandii przez dwanaście lat od przystąpienia Danii w 1973 r. do wejścia w życie Traktatu zmieniającego traktaty ustanawiające Wspólnoty Europejskie, z uwzględnieniem Grenlandii, w dniu 1 stycznia 1985 r.; jednak biorąc pod uwagę fakt, że traktat ten nie ma mocy wstecznej, Królestwo Danii nadal dotyczą wszelkie istniejące zobowiązania prawne związane z wydarzeniami, które miały miejsce na terytorium Grenlandii przed dniem 1 stycznia 1985 r. Ponadto następstwa dla zdrowia ludzkiego katastrofy z 1968 r. nie ograniczają się do Grenlandii, gdyż wygląda na to, że wielu pracowników, w tym obywateli Unii Europejskiej, przeprowadziło się od tamtej pory do części kontynentalnej Danii;
 4. zapoznaje się z najnowszym orzecznictwem, zgodnie z którym traktat Euratom „nie ma zastosowania do wykorzystania energii atomowej do celów wojskowych”⁽³⁾; uważa jednak, że Trybunał Sprawiedliwości wyraźnie powiązał swoją restrykcyjną interpretację zakresu zastosowania traktatu Euratom z potrzebą ochrony podstawowych interesów obronności narodowej państw członkowskich;
 5. nalega, że nie powinno się powoływać na wspomniane wcześniej ograniczenie zakresu traktatu Euratom w celu uniknięcia stosowania prawodawstwa dotyczącego zdrowia i bezpieczeństwa w sytuacjach, w których rzekomy cel wojskowy dotyczy państwa trzeciego oraz w których używanie energii atomowej stanowi naruszenie umowy międzynarodowej i w których jedynym realnie istniejącym elementem mającym związek z obronnym interesem państwa członkowskiego jest uwolnienie materiału jądowego na terytorium tego państwa;
 6. zwraca uwagę, że art. 2 ust. 3 dyrektywy 96/29/Euratom stosuje się do przypadków długotrwałego narażenia wynikającego z późniejszych skutków zagrożenia radiologicznego;
 7. wzywa Królestwo Danii, w ścisłej współpracy z władzami Grenlandii i zgodnie z art. 38 dyrektywy, do „zastosowania koniecznych środków nadzoru lub interwencyjnych” w związku z utrzymującymi się następstwami katastrofy w Thule, oraz zgodnie z art. 53 dyrektywy do zapewnienia, że powzięto „ustalenia dotyczące monitoringu narażenia” i zrealizowana jest „każda odpowiednia interwencja, biorąc pod uwagę realne cechy sytuacji”;
 8. biorąc pod uwagę, że prawa podstawowe są integralną częścią głównych zasad prawa wspólnotowego i uwzględniając zobowiązania pozytywne wynikające z art. 2 i 8 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, wzywa państwa członkowskie biorące udział w niebezpiecznych działaniach, które mogły ukryć niekorzystne konsekwencje dla zdrowia osób uczestniczących w takich działaniach, do zapewnienia, że wprowadzona zostanie skuteczna i dostępna procedura, która umożliwi tym osobom uzyskanie wszelkich istotnych i odpowiednich informacji;

(1) Sprawa 187/87 *Saarland* [1988] Zb. Orz. str. 5013, pkt 11.

(2) Sprawa C-70/88 *Parlament przeciwko Radzie* [1991] Zb. Orz. I-4529, pkt 14.

(3) Sprawa C-61/03 *Komisja przeciwko Zjednoczonemu Królestwu* [2005] Zb. Orz. I-2477, „Reaktor Jason”, pkt 44.

Czwartek, 10 maja 2007 r.

9. wzywa państwa członkowskie do niezwłocznego wprowadzenia w życie i stosowania dyrektywy 96/29/Euratom i nalega, by Komisja stanowczo piętnowała każdy przypadek niedotrzymania takich zobowiązań;
 10. wątpi, żeby Królestwo Danii w pełni dotrzymało swoich zobowiązań wynikających z dyrektywy 96/29/Euratom w związku z katastrofą w Thule i jej następstwami;
 11. wyraża poważne zaniepokojenie z powodu istniejącej obecnie luki w ochronie zdrowia ogółu społeczeństwa odnoszącej się do wykorzystania energii atomowej do celów wojskowych;
 12. wzywa Komisję do przedłożenia propozycji w sprawie ważnych konsekwencji, jakie wykorzystanie energii atomowej do celów wojskowych ma dla zdrowia ludności i środowiska, w celu wypełnienia tej luki;
 13. uważa, że główne postanowienia traktatu Euratom nie podlegały znaczącym zmianom od wejścia w życie tego traktatu i zachodzi potrzeba ich aktualizacji;
 14. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, jak również rządowi i parlamentowi Królestwa Danii.
-

P6_TA(2007)0183

Mieszkalnictwo i polityka regionalna

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 maja 2007 r. w sprawie mieszkalnictwa i polityki regionalnej (2006/2108(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając przepisy dotyczące funduszy strukturalnych na lata 2007-2013,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 września 2006 r. w sprawie strategii tematycznej w sprawie środowiska miejskiego ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 października 2005 r. w sprawie zagadnień urbanistycznych w kontekście rozszerzenia UE ⁽²⁾,
- uwzględniając rezolucję Rady z dnia 12 lutego 2001 r. w sprawie jakości architektury w środowisku miejskim i wiejskim ⁽³⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Polityka spójności i miasta: rola miast i aglomeracji w odniesieniu do wzrostu i zatrudnienia w regionach” (COM(2006)0385),
- uwzględniając komunikat Komisji dotyczący strategii tematycznej w sprawie środowiska miejskiego (COM(2005)0718),
- uwzględniając Zieloną księgę Komisji z dnia 22 czerwca 2005 r. „w sprawie racjonalizacji zużycia energii, czyli jak uzyskać więcej mniejszym nakładem środków” (COM(2005)0265),
- uwzględniając porozumienie z Bristolu z dnia 7 grudnia 2005 r., które wśród ośmiu charakterystycznych cech trwałego rozwoju miast wymienia dobrze zaprojektowane i zabudowane środowisko miejskie o dobrej jakości,
- uwzględniając zrewidowaną wersję Karty Społecznej Rady Europy (STE 163), podpisaną w Strasburgu 3 maja 1996 r.,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2006)0367.

⁽²⁾ Dz.U. C 233 E z 28.9.2006, str. 127.

⁽³⁾ Dz.U. C 73 z 6.3.2001, str. 6.